

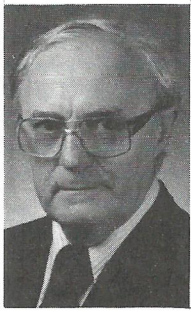

Published monthly by THE HUNGARIAN BAPTIST CONFERENCE OF THE AMERICAN CONTINENT
Co-operating with the Greater Cleveland Baptist Association — SBC

Mikor alkalmatosságom lesz...*

(Ap. Csel. 24:25)

Félix tisztartó mondotta ezeket a szavakat Pálnak. A zsidók vádolták be az apostolt a római helytartónál, de nehéz dolguk volt a váddal, mert sem Félix, sem az ő utóda, Porcius Festus helytartó, sem Agripa zsidó király nem találtak semmi főbenjáró bűnt az apostolban. Ez érthető is, hiszen a zsidók maguk is tudták, hogy nem volt bűne, kivéve, hogy a megfeszített Krisztust prédikálta, úgy, mint aki él, annak

Dr. Haraszi Sándor

ellenére, hogy a zsidók halálra adták. Nehéz helyzetbe kerültek most mindazok, akik vádat emeltek Pál ellen a világi hatóság előtt, mert mint Festus kifejezte: "Valami vitás kérdések vannak övele az ő tulajdon babonáságuk felől és bizonyos megholt Jézus felől, kiről Pál azt állítja, hogy él." (Apt. Csel. 25:19) Nehéz helyzetbe került Félix is emiatt a vita miatt, de nehéz helyzetbe került Festus is. Mindkettőről fel van jegyezve, hogy vélemény alkotásuk nem volt tárgyilagos, hanem politikai megfontoláson alapult. "A zsidóknak kedveskedni akarván" — ez volt a motívum az eljárásuk mögött (Apt. Csel. 24:27 és 25:9). A főpap, Ananiás és a zsidó főemberek úgy vélték, hogy majd elintézik a dolgot egy kis megrendezett szerencsétlenséggel. (A politikai gyilkosságok már akkor is gyakorlatban voltak.) Félix azt remélte, hogy pénzt kap Páltól, Festus pedig úgy vélte, hogy lerázza magáról az egész ügyet azzal, hogy átküldi Pált Jeruzsálembe a zsidó nagytanács elé, aztán ítéljenek ők felette. Mikor azonban Pál a császárra appellált, akkor nagy gond szakadt Festusra: nem

tudta, milyen váddal továbbítsa a császári bíróság elé az ártatlan apostolt (Csel. 25:26). Maga is elismerte Agripa előtt: "Ki felől nem tudok valami bizonyost írni az én uramnak. Ezért hoztam őt előtökbe, és kíváltképpen te elődbe, Agripa király, hogy a kihallgatás megtörténtével tudjak mit írni, mert esztelen dolognak látszik nekem, hogy aki foglyot küld, az ellenevaló vádak is meg ne jelentse" (Apt. Csel. 25:26—27). Az igazat megvallva, e kihallgatás után sem lett okosabb, mert mint Agripa kifejezte: "Ezt az embert szabadon lehetett volna bocsátani, ha a császárra nem appellált volna" (Apt. Csel. 26:32). Jó lenne ismerni a Festus-féle vádiratot, amit ezek után fogalmazott Pál-nak, mikor az apostolt elindította Rómába.

De most egy másik dologról szeretnék elmélkedni: arról a problémáról ugyanis, amit Félix vetett fel. Az van feljegyezve kettőjük beszélgetéséről, hogy amikor Pál "az igazságról, önmegtartóztatásról és az eljövendő ítéletről" szolt, megrémülve mondta Félix: *mostan eredj el, de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hivatlak téged*" (Csel. 24:25). Ez a mondat tipikusan jellemző a meg nem tért ember magatartására. Nem igaz, hogy a hitetlen emberek boldogok és gondatlanok a maguk hitlenségükben. Nem áll, hogy önekik nincsenek problémáik a halál utáni életre vonatkozóan. Nem igaz, hogy nekik határozottan körülírt filozófiájuk van az élet végső kérdéseiről. Az igazság az, hogy *ők csupán elhalasztják a problémát egy alkalmas időre. (Ahogy ők elképzelik.)* Ez az alkalmas idő valami csodaszülte alkalom az ő képzeletükben, mikor majd minden rendeződik, amikor a megfelelő lelkiállapotban lesznek, amikor a jövendő világnak a problémái úgy maguktól érthetőkké válnak, amikor az élet gondoljai elhullnak, a terhek könnyülnek. Aztán úgy a szívük mélyén úgy vélik, hogy különben is van bőven idejük még, hiszen fiatalok, erősek, gazda-

gok, hatalmasak. Ha megéppenséggel öregek, akkor abban reménykednek, hogy nekik szerencséjük lesz és még sokáig nem kell meghalniuk. *Hosszú volna felsorolni mindazokat az önámításokat, ahogyan a* (Folytatás a 3. oldalon)

HÓVIRÁGOK

*A Duna felől hideg szél dúdol,
az utca nép fázósan siet.
A naptányér a februári égről
didergő fénnel búcsút integet.
Vézna gyerekhang vacogva szavalja:
— a megállóknál torlódik a nép —
fehér hóvirág, forintért egy csokrot!
Milyen mozgalmas, mily festői kép!
Kezében nem egy, tíz csokor a tálcán,
— lyukas kabátján átsüvíti a szél.
A sarki-lámpa fénye zöldre vált át.
Fehér hóvirág... Itt van még a tél!
Fehér hóvirág, bátor úttörője
tél fagyán át a győztes kikeletnek:
az emberek nem vesznek téged észre,
meleget keresni tűz mellé sietnek.
A villamosoknak lépcsőin is lógnak,
taxira meg buszra is jut elég.
Egymást taposva futnak, lótnak:
egy szempillantást se vetnek feléd!
Fehér hóvirág, fagyból, sárból jöttél,
törékeny kis tested mennyit szenvedett!
Finom kocmányod letörte az Élet:
hogy tavaszt hirdess, adtál életet.
Fehér hóvirág, fáj a szívem érted.
Te meg nem értett, drága kis csokor:
szívedbe jöttél meleget lehelni,
s körötted morcos emberhad lohol.
Nem látja senki, hogy tiszta fehér vagy:
győzelmi fénytől csillog a szemed.
Fehér hóvirág a-téli avarból,
az én szívembe tavasz jött veled.*

Haraszi Sándor
(Budapest, 1951. febr. 7.)

*] Először megjelent az Evangéliumi Hírnök 1964. október 31-i számában.

Mikor alkalmatosságom lesz...

(Folytatás az 1. oldalról)

meg nem tért ember önmagát erősíti és félrevezeti. Alkalmassint megremülnek, mint Félix is, mikor Pál az eljövendő ítéletről szól, de később majd kinevetik magukat ezért a gyengeségért és kényszeredett mosolygással magyarázzák barátaiknak, meg önmaguknak is, hogy idegeik felmondták a szolgálatot, hogy szükségük van csilapítókra, hosszabb szabadságra, még egy jobban átgondolt életfilozófiára. *Sokan majd csak a haláluk után jönnek rá (mint a bibliai dúsgazdag), hogy nem a filozófiájukkal volt a hiba, nem az idegeik voltak gyengék, hanem a megtérés hiányzott az életükből és bűnbocsánat nélkül mentek az örökkévalóságba.* Az ember elcsodálkozik azon a leleményességen, ahogyan mégis kimentik magukat a megtérésre intő beszélgetések előtt. Festus fölényesen intézte el Pál bizonyágtevését: *“Bolond vagy te Pál. A sok tudomány téged örültségbe visz.”* — Legyintett, amikor az apostol arról szólt, hogy Krisztusnak szenvednie kellett. (Csel. 26:23—24). Agripa meg így szólt: *“Majdnem ráveszel engem, hogy keresztvénné legyek”* (26:28)... Sok ember nem veszi észre, milyen nagy dolog ez a majdnem. Aki ugyanis majdnem eleven, az egészen halott, aki azonban majdnem meghalt, az teljesen eleven. Aki majdnem megtért, az a kárhozat fia teljes mértékben. Ismerjük az olyan embert, aki majdnem megütötte a főnyereményt: ennél fogva továbbra is koldusszegény. Vagy mit szólunk arról, aki majdnem elérte az induló vonatot, majdnem félreugrott a szembejövő autó útjából, majdnem megválasztották az Egyesült Államok elnökének... Oh, milyen fájdalom elgondolni azt, hogy sok embert meg lehetett volna menteni, ha nem várt volna az alkalmatos időre, ami soha sem érkezett el.

Sok ember úgy van a megtéréssel, mint egy régi történet szerint Salamon király bolondja, Markalf volt az akasztással. A történet szerint egy alkalommal Salamon király nagyon megharagudott az udvari bolondjára valamiért és halálra ítélte. A bolond csak azt a kegyelmet kérte, hogy ő választhassa ki az alkalmatos fát. A király ezt megengedte. Adott hát mellé egy szakemberekből álló bizottságot, és ezek elindultak Markalfal alkalmatos fát keresni. Bejárták egész Izraelt, végig kutatták a Libanon hegyeit, elmentek Szíriába, Egyiptomba, mind a közelvaló és nem egy messzi tartományba, de valami kifogás mindig akadt: vagy alacsony volt a fa, vagy túl sudár; vagy egyenes volt, vagy girbe-gurba; vagy vékonynak mutatkozott, vagy túl vastagnak találta a válogató bolond. Némi ellen az volt a kifogás, hogy folyó mellé volt plántálva, a másik ellen meg,

hogy hegyen ültették. De a völgybeliek sem nyerték meg a halál ellen tiltakozó udvari bolond tetszését. Egy szó mint száz: vagy kétévi körbenjárás és keresés után azzal tért meg a bizottság a királyhoz, hogy Markalf úr nem talált olyan fát, melyre engedte volna magát felakasztani... A király haragja addig elmúlt és megkegyelmezett a furfangos bolondnak... Istent azonban nem lehet agyafúrt ötletekkel kijátszani.

A megtérést halogató emberekről jut eszembe egy történet egyik betegemről, akit vagy két évvel ezelőtt kezeltem az egyik kórházban. Negyvenkét év körüli, jó megjelenésű ember volt ez a beteg, akit azért vettünk fel a sebészeti osztályra, mert időnként visszatérő bélvérzése volt. Mikor megvizsgáltuk, erőltetett tárgyilagossággal mondta, hogy ő ugyan nem jött volna még most sem, de hát a házi orvosa nagyon sürgette már egy fél éve minden alkalommal, ha találkozott vele. Ő ugyan meg van győződve, úgy mond, hogy a legrosszabb esetben csak aranyerei vannak, de hát az orvosok olyan erőszakosak, hogy nem tudott tovább ellenállni, noha igen el volt foglalva a fényképészeti műtermével, amely az utóbbi időben igen szépen elindult. A családját is elvitte előbb vakációra és csak azután jelentkezett nálunk. Ez augusztusban történt.

A vizsgálat kiderítette, hogy az ember 30 kilogramm súlyt veszített az utóbbi fél év alatt. Kiderült, hogy az étvágya megromlott, hogy sok alkalommal veszített kismennyiségű vért egy daganatból, amely a leszálló vastagbélben helyezkedett el. Mielőtt operálni tudtuk volna, kénytelenek voltunk többszöri vérátömlesztéssel pótolni a folyamatos vérvesztéséget.

A műtét során (miután a hasát felvágtuk és a hasi szerveket megvizsgáltuk), megállapítottuk, hogy a daganat igen előrehaladott állapotban volt, áttételeket képezett a környéki nyirokcsomókba és a májba. Semmit nem lehetett tenni. Orvosilag nyilvánvaló volt, hogy a betegnek csak néhány hónapja van hátra, vagy még annyi sem. Egy félévvel előbb, mikor az első tünetek mutatkoztak, talán még meg lehetett volna gyógyítani. Fiatal felesége és két kis gyermeke volt és egy fényes fényképészeti műterme.

Egymás között vitakoztunk, hogy ki mondja meg a betegnek a lesújtó hírt. Egymást biztattuk. Végre is, az orvosi etika értelmében annak kellett a hírt közölnie, aki a műtétet végezte. Soha nem fogom elfelejteni ezt az embert. Minden összeomlott benne, mikor a tényeket közöltem vele. Hosszú ideig nem tudott szólni, csak maga elé meredt és valamit mormolt. Végre összetört és zokogni kezdett: *“Hi-*

szen én csak az alkalmatos időre vártam.” Hígyje el doktor úr, hogy nem tehettem másként, mert az üzletem tönkre ment volna. Hát nem vártam én olyan sokáig, csupán egy fél évig. Éppen csak hogy rendbe hoztam a műtermet, biztosítottam a vevőkörömet, vakációztattam a családomat. Ennyi az egész!... Ezután eszelősen faggatni kezdett: *“Mondja meg őszintén, doktor úr, mennyi időm van még hátra?”* Mikor közöltem vele, hogy a legjobb számítás szerint is csupán néhány hónapja van, akkor hangosan jajveszékelt kezdett, hogy ez nem lehet igaz, mert neki még fel kell nevelni a kisgyermekét. Azután követelte, hogy engedjük ki a kórházból, mert ő még pénzt akar keresni a hátralévő néhány hónapban a családjának.

Szeretném, ha nem ilyen szomorúan kellene befejeznem a történetet. De sajnos, az élet tele van ilyen befejezésekkel. Csak a mozivásznon végződik a történet *“happy end”*-del. A Biblia nem tudósít bennünket arról, hogy Félixnek valaha is lett volna alkalmass ideje a megtérésre, miután elszalasztotta a kedvező alkalmat, amikor a Szent Lélek felindította a szívét. Esau nem talált megtérést, pedig sírva kereste a megbánás helyét. Festus soha nem tudta meg a földön, hogy nem Pál apostol volt a bolond, hanem ő maga. Agripa király soha nem lett keresztény, pedig az apostol majdnem reá vette, hogy azzá legyen. Az én betegem, akiről szóltam, *nem talált egy alkalmat*, amikor meg tudták volna menteni az életét, mert elszalasztotta az alkalmatos időt. Arra kérek mindenkit, aki e sorokat olvassa, *ne halogassa a megtérést, mert az alkalmatos idő most van!*

— Dr. Haraszti Sándor

TÉLI IMA

Lehullt a hó, fehér a táj.
Csüggedt szívem sajogva fáj.
Utat kutat.

Tehozzad mennék, Istenem.
Mutasd az ösvényt énnekem.
Vezess, szeress!

Utam befűtötte tél hava...
Könyörülj rajtam, ég Ura,
Igaz Vigasz!

Ne nézd, Atyám, sok bűn-hibám!
Ím, feléd száll esdő imám
Fehér szívért’.

S ha lelkelem egykor mennybe ért,
Örökké áld e nagy kegyért,
Te, fő Erő!

— Gerzsenyi Sándor

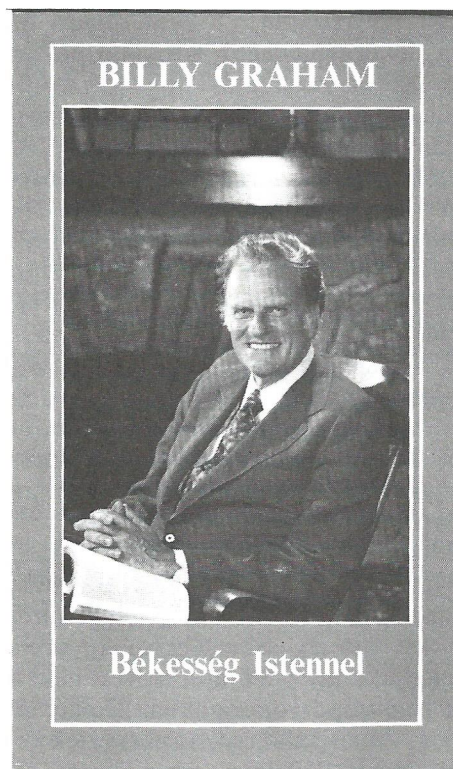
BILLY GRAHAM MAGYARUL

1956 nyarán hat fejezetet lefordítottam és publikáltam Billy Graham *Peace with God* című könyvének tizennyolc fejezetéből. A könyv angolul először 1953-ban jelent meg *Double Day and Company Inc.* kiadásában, az Egyesült Államokban. Nagy dolog volt annak idején egy angol nyelvű példányt megszerezni Magyarországon. Mivel jól akartam prezentálni a könyvet magyarul, figyelembe vettem egy német nyelvű fordítást is, melyet egy jó barátom, boldogemlékezetű *Ungár Aladár* bocsátott a rendelkezésemre. Ha emlékeztetem nem csal, tőle kaptam az angol nyelvű könyvet is. Magyarországon nem kaptam kiadási engedélyt, mivel nem volt elég papír erre a célra, a *Kiadói Főigazgatóság* indokolása szerint. Így aztán "jegyzetként" adtam ki "Teológiai hallgatók és igehirdetők számára" a *Baptista Hitközség, Budapest házi sokszorosító gépén, engedélyszám: 4136.* — Egy 17 oldalas bevezető tanulmányt írtam a kiadványhoz ezzel a címmel: "Dr. William Franklin Graham, öt világrész evangélistája". A kiadvány dátuma: 1956. június 15. Az volt a tervem, hogy később lefordítom az egész könyvet, amely három részre tagozódott: *Első rész: A probléma* (1—6. fejezet); *Második rész: A megoldás* (7—12. fejezet); *Harmadik rész: Eredmények* (13—18. fejezet).

Az életem másként alakult. 1956. november 14-én feleségemmel és öt gyermekemmel eltávoztunk Magyarországról, hogy orvosmissziói szolgálatot végezzünk Afrikában. Utamra az akkori *Baptista Kistanács* hivatalos jóváhagyásával és írásbeli ajánlásaival indultam. Vittem ajánlást az Egyházak Világtanácsához (Genf), a Baptista Világszövetséghez (Washington, D.C.), a Déli Baptista Külmissziós Társasághoz (Richmond, VA), a Rüsclikoni Baptista Theológiai Szemináriumhoz (Svájc, Zürich), melynek professzora voltam mindjárt a megalakulásakor, 1949-ben, *Dr. George W. Sadler* elnök kinevezése alapján. Ettől a nemzetközi szemináriumtól kaptam azt a sokszorosító gépet, amelyen a Billy Graham könyvet kiadtuk 1956-ban magyarul. Sok teológiai könyvet is kaptam a budapesti testvérszeminárium számára rüsclikoni tanárkodásom idején.

Billy Graham munkásságát továbbra is nagy érdeklődéssel kísértem. 1957 januárjában kérvénnyel fordultam *Double Day and Company*-hoz, a *Peace with God* magyar nyelvű kiadásának engedélyezése ügyében. Az engedélyt megkaptam *Dr. Robert S. Denny*, a Baptista Világszövetség akkori ifjúsági titkárának a közbenjárása és ajánlása révén (később főtitkár lett, és úgy ment nyugdíjba). Végül is nem jutottam hozzá, hogy a fordítást én magam befejezzem. Az én sokszorosított példányomat annak idején sok lelkipásztor és teológiai hallgató rendelte meg Magyarországon. Ma már ez a kiadás teljesen elfogyott.

1985 nyarán a *Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa* kiadta *Billy Graham: Békesség Istennel* című könyvét magyarul 25 ezer példányban Budapesten. Felelős kiadó: *Dr. Szakács József* elnök. Megjelent a *Magyar Média* gondozásában. Igazgató: *Dr. Fodor István*. Fordította: *Dr. Gerzsényi László* baptista lelkész, teológiai tanár. Lektorálta: *Dr. Hafenscher Károly*

evangélikus igazgató-lelkész. Bevezetést írt: *Dr. Haraszi Sándor*, Billy Graham személyes képviselője és tanácsadója kelet-európai ügyekben.

A múlt év decemberében tudomásomra jutott, hogy *Billy Graham: Peace with God* című könyvének magyar fordítását "Béke Istennel" címen a hetvenes években Hayingen, Nyugat-Németországban kiadta, évszám és a fordító nevének feltüntetése nélkül a Magyar Baptista Irodalmi Kiadó, ezzel a megjegyzéssel: "Egyedül jogosított magyar nyelvű kiadás". Felelős kiadó: *Dr. Király Ferenc*. Előszót írt: *Dr. Udvarnoki Béla*. A könyv mindmáig nem került a kezembe. Sajnálom, hogy hamarabb nem tudtam róla, mert szívesen megemlítettem volna a Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa első hivatalos magyar nyelvű kiadásához írt előszómban, 1985. július 18-án.

Ugyancsak a múlt év nyarán megjelent *Billy Graham: A Szentlélek* című könyve, Budapest, 1985, 25000 példányban. Kiadta a *Magyarországi Baptista Egyház*. Felelős kiadó: *Viczián János* egyházelnök. Megjelent a *Magyar Média* gondozásában, igazgató: *Dr. Fodor István*. Fordította *Révész Árpád* baptista lelkipásztor. Lektorálta *Dr. Hafenscher Károly* evangélikus igazgató-lelkész. Ajánlást írt a könyvhöz: *Dr. Haraszi Sándor*, Billy Graham személyes képviselője és kelet-európai tanácsadója.

Mindkét könyv abból az alkalomból jelent meg hivatalos egyházi kiadásban, hogy *Billy Graham* immár harmadszor látogatott Magyarországra (1985. szept. 17—23.) hivatalos meghívás alapján. A kiadás teljes anyagi terhet a *Billy Graham Evangélizációs Társaság* fedezte. Ez egy teljesen új fordítás: *Dr. Gerzsényi László* munkája. Ezen felül az alapul szolgáló angol szöveg is más: "Átdolgozott és bővített" ("Revised and expanded", copyright 1953, 1984 by Billy Graham).

Az első hivatalos magyar nyelvű kiadáshoz a Billy Graham Evangélizációs Társaság igazgató tanácsa teljes hozzájárulást adott. Ez az első hivatalos magyar nyelvű kiadás természetesen Budapesten jelent meg, a magyar egyházak tekintélyével és a Billy Graham Evangélizációs Társaság teljes közreműködésével. Megtisztelő kiváltságom volt, hogy a könyvkiadásban tevékenyen részt vehettem, a fordítást ellenőriztem, az anyagi támogatást közvetítettem.

Mint érdekességet említem meg, hogy a magyarországi hivatalos for-

dítás alapjául szolgáló angol szöveg (1984) teljes átdolgozása volt az 1953-i alapkiadásnak. Az új könyv mintegy 11 oldalnyival nagyobb terjedelmű, mint a régi. A régi könyv 18 fejezete helyett az újban 20 fejezet van. Sok olyan szakasz kimaradt a régi angol szövegből, amely vitára adhatott okot a világ egyes részein. Ugyanakkor nagyon sok új szakasz adódott az új angol szöveghez. Ezen felül a szerző az egyes fejezetek főcímeit alcímekkel egészítette ki a jobb áttekinthetőség érdekében. Illusztrációnak bemutatom a új kiadás első fejezetét:

Főcím: A nagy keresés.

Új címe: Az emberiség siráma; A politikai szabadság ösvénye; A tudomány átmítása; Megoldások keresése; Unalom, egyre csak unalom; Üres emberek népe; Felfordult világ; A bűn is ugyanaz.

Az 1953-i angol kiadásban mindez egy főcím (A nagy keresés) alatt volt, alcímek nélkül. Sokkal szegényebb lenne a mai magyar olvasó, ha Gerzsenyi László nem a legújabb angol kiadást fordította volna le. Hangsúlyozom, hogy az átdolgozott szöveg (1984) nagyon sok új gondolatot tartalmaz az 1953-i, régi kiadáshoz viszonyítva. Végül is Billy Graham 31 év tapasztalatait dolgozta be legnépszerűbb és legjobban ismert könyvébe. Az 1984-es kiadás előszavában így ír a szerző: *“Úgy értesülünk, hogy a keleti világban ez a legtöbbet olvasott és legszélesebben elterjedt vallásos könyv... Amikor az eredeti könyvet átdolgoztam, elcsodálkoztam azon, hogy milyen üzenet-gazdag, mégis egyes részleteket időszerűvé kellett tenni.”*

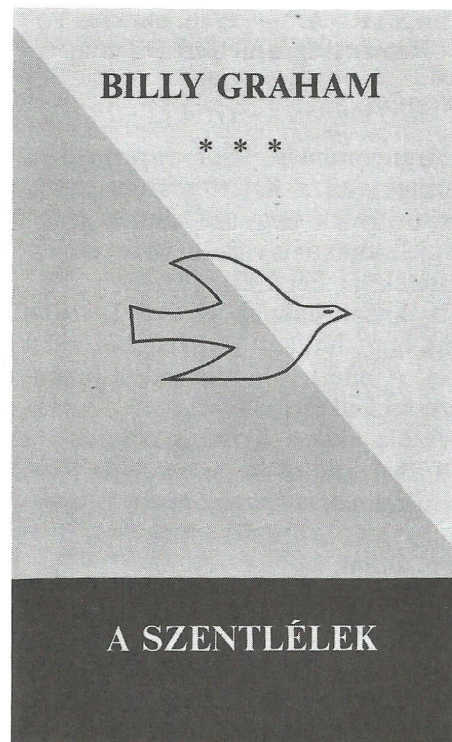
Annak idején (1953), az első kiadás előszavában így ír Billy Graham: *“A Békesség Istennel a szó szoros értelmében a térdeinken készült. Isten folyamatos jelenlétét éreztük. Naponta azért imádkozom, hogy a zavarodottságnak és krízisnek ebben az órájában ez a könyv eszköz legyen abban, hogy békességre vigyen benneteket Istenel.”* *

A *Szentlélek* című könyv első hivatalos magyar nyelvű kiadása is megjelent a múlt év nyarán Budapesten. Nagy öröm ez minden hívőnek. Billy Graham így ír a könyv előszavában: *“Olyan kérdésekben, amelyekben őszinte különbözőségek vannak keresztények között, megpróbáltam nem*

dogmatikus lenni.” Ez annyit jelent, hogy pünkösdiek, baptisták, karizmatikusok és a történelmi egyházak tagjai egyaránt igei megvilágosítást nyernek a könyv olvasásakor. De nem talál sértegetőt a könyvben a nem hívő, sőt az ateista sem. Ugyancsak nincs a könyvben semmi felekezeti előítélet. Ennek illusztrálására hadd idézzem az *ötödik fejezet* beosztását:

Cím: A Lélekkel való keresztség.

Alcímek: A köztünk lévő megosztó különbségek; A Golgota és pünkösd; A három lehetséges kivétel magyarázata; Részünk a pünkösdben; Egyetlen keresztség és egyetlen újjászületés; A Lélek egysége; Összegezés.

A Békesség Istennel és A Szentlélek című könyvek más kelet-európai szocialista országban is megjelentek, pl. Lengyelországban néhány évvel ezelőtt, Billy Graham egyéb írásaival együtt. Tudomásom szerint azonban egyetlen szocialista országban sem jelentek meg Billy Graham könyvei ilyen nagy példányszámban, mint Magyarországon. A Német Szövetségi Köztársaságban nagy példányszámban jelentek meg németül. Ezek a könyvek természetesen utat találtak a Német Demokratikus Köztársaságba is. Románul Párizsban adta ki őket Jérémie Hodoroaba 1985-ben év nélkül. Ez viszont nem Romániában volt kiadva, csak románul. Hodoroaba kiadása

nem veszi figyelembe a Billy Graham-féle átdolgozást, hanem a Peace with God régi kiadását fordítja románra. Mielőtt ez a kiadás megjelent, Hodoroaba anyagi támogatást kért a Billy Graham Evangélizációs Társaságtól. Nem kapta meg, mert azon a felfogáson vagyunk, hogy a Billy Graham könyveket ne Nyugatról csempésszék be szocialista országokba. A jó könyv természetesen jó szolgálatot tesz mindenütt és mindenkor. Aki azonban nemzetközi evangélizációs munkát végez, annak nagyon sok mindenre tekintettel kell lennie.

Jelenleg tárgyalásokat folytatok Billy Graham könyveinek kiadásáról a Szovjetunióban. A *Közeledő lódobogás* és *A Szentlélek* orosz nyelvre le vannak fordítva. A *Békesség Istennel* c. könyv is. Nagyon jó jelek indokolják azt, hogy esetleg egy másik szocialista országban is kiadásra kerülhet a *Közeledő lódobogás* és a *Békesség Istennel*. Szó van arról, hogy az orthodox egyház saját nyomdájában készítené ezt a kiadást. Ez nagyon jó lenne. A cél az, hogy Billy Graham könyvei ne külföldről kerüljenek be a szocialista országokba.

Az is cél, hogy a fordítók a szóbanforgó ország polgárai legyenek. Ezt az elvet tartjuk szem előtt abban is, hogy Billy Graham tolmácsát nem külföldről "importáljuk", amikor egy szocialista országban ígét hirdet. Én magam az egyetlen kivétel vagyok. Azért, mert mint Billy Graham személyes képviselője és tanácsadója, jól ismerem az előadódható problémákat. Az is cél, hogy a kiadást a helyi egyházak intézzék. Ez módot ad arra, hogy a forgalomba kerülő Billy Graham könyveket az olvasók saját egyházaik jóváhagyásával és ajánlásával kapják kézbe. Az az előnye is megvan az ilyen kiadásnak, hogy akadálytalan a terjesztés, és nagy példányszám érhető el. Ezt a módszert az állami hatóságok is szívesen látják. Ez nagyon fontos, mert a Billy Graham Evangélizációs Társaság nem óhajt titkos utakon befurakodni egyetlen országba sem. Ezért nem jó módszer Nyugaton fordított és kiadott Billy Graham könyveket becsempézni egy szocialista országba. (Véleményünk szerint hasznos lenne, ha más evangéliumi kiadók is elfogadnák ezt az elvet.) Ilyen könyvekkel a BGET nem

(Folytatás a 8. oldalon)

OLVASD AZ IGÉT

READ THE WORD OF GOD

VASÁRNAP — 1986. február 23.

A kereszthordozás

Márk ev. 9:33—37, 10:35—45

Aranymondás: “Ha valaki énután akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az Ő keresztjét, és kövessen engem” (Mk 8:34b).

Az Úr Jézus Krisztus azt tanította, hogy aki Őt akarja követni, annak lehet, hogy életét is fel kell áldozni. Az embert nagyra az alázatos szívű szolgálat teszi.

János és Jakab kívánsága lehet, hogy túl nagy áldozatot jelent majd életükben.

Jézus szerette volna megértetni tanítványával azt, hogy mi teszi az egyént igazán nagyra.

*

Napi elmélgedések:

Febr. 17. H. A világ és a lélek.

Mk 8:34—38

Febr. 18. K. Ki a legnagyobb.

Mk 9:33—37

Febr. 19. Sz. Szolgálat-út a nagysághoz. *Mk 19:35—45*

Febr. 20. Cs. Ne szégyelljük Istent!

Luk 9:23—26; Mt 10:37—38

Febr. 21. P. Vedd fel a keresztet!

Mt 16:24—28

Febr. 22. Sz. A tanítvány és az áldozat.

Luk 14:26—35

Febr. 23. V. Isten tudomásul vétele.

Mt 10:32—39

VASÁRNAP — 1986. március 2.

Az élő reménység

1 Péter 1:3—9; 13—21

Aranymondás: “Áldott legyen az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által” (1 Péter 1:3).

Az Úr Jézus Krisztus feltámadásába vetett hit ad bizonyosságot afelől, hogy mi is föltámadunk.

Ez a bizonyosság teszi lehetővé azt, hogy Krisztus követője tud örülni a nehéz helyzetekben is. Az élő, hittelt reménység teszi lehetővé azt, hogy Istennek szentelt életet éljünk.

*

Napi áhítat:

Febr. 24. H. Az élő reménység.

1 Pét 1:3—9

Febr. 25. K. Elhíva a szent életre.

1 Pét 1:13—17

Febr. 26. Sz. Hit Istenben Jézus Krisztus által. *1 Pét 1:18—28*

Febr. 27. Cs. Reménység Krisztusban. *1 Pét 2:4—10*

Febr. 28. P. Reménység Istenben. *Zsolt 46:3—10*

Márc. 1. Sz. Isten dicsősége és a mi reménységünk. *Róm 5:11*

Márc. 2. V. Reménységben való élet. *Róm 8:31—39*

VASÁRNAP — 1986. március 9.

Reménység, amelyért érdemes szenvedni

1 Péter 3:13—17; 4:12—19

Aranymondás: “Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljétek, hogy az Ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendzhessetek” (1 Pét 4:13).

A krisztusiaknak el kell készülni arra, hogy hitükért szenvedés is érheti őket. A hitért való szenvedést örvendzéssel kell elviselni.

Azok, akik a Krisztus szenvedésében itt a földön részt vesznek, az Ő dicsőségének is részesei lesznek.

*

Napi áhítat:

Márc. 3. H. Élő kövek. *1 Pét 2:1—10*

Márc. 4. K. A felső hatalom tiszteletben tartása. *1 Pét 2:13—17*

Márc. 5. Sz. Jézus Krisztus a szenvedő szolgál. *1 Pét 2:18—25*

Márc. 6. Cs. Szednedni az igazságért. *1 Pét 2:8—17*

Márc. 7. P. Életünket változtató testi szenvedés. *1 Pét 4:1—11*

Márc. 8. Sz. Krisztus szenvedéseiben résztvállalás. *1 Pét 4:12—19*

Márc. 9. V. Biztonság az isteni gondviselés. *1 Pét 5:1—11*

VASÁRNAP — 1986. március 16.

Reménység, amelyért érdemes várni

2 Péter 3:1—13

Aranymondás: “Nem késik az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr értünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson” (2 Pét 3:9).

A krisztusiaknak nem kell csodál-

kozni azon, hogy mások kétségbe vonják Isten ígéreteit.

Isten az, aki uralkodik a világmindenség felett, az Ő időbeosztása, látószöge (perspektívája) más, mint a miénk. Isten nem akarja, hogy az emberek tudatlanság és Krisztusról való bizonyágtétel nélkül kárhozatba menjenek.

Az Úr Jézus Krisztus visszajön. Úgy éljünk, járjunk, hogy Ő bármikor jöhet. Várjuk őt kételyek nélküli reménységgel!

*

Napi elmélgedések:

Márc. 10. H. Isteni természet részesei. *2 Pét 1:3—11*

Márc. 11. K. Nagyságának szemtanúi. *2 Pét 1:16—21*

Márc. 12. Sz. Hamis próféták és tanítók. *2 Pét 2:1—10*

Márc. 13. Cs. Hamis tanítók erkölcstelen élete. *2 Pét 2:10—16*

Márc. 14. P. A hamis próféciák, tanok gyümölcse. *2 Pét 2:17—22*

Márc. 15. Sz. A gúnyolódók. *2 Pét 2:3—7*

Márc. 16. V. Várakozás az Úr napjára. *2 Pét 3:8—14*

— **Jonathán** —

Billy Graham magyarul

(Folytatás a 7. oldalról)

vállal közösséget. Az ilyen vállalkozásokat anyagilag és erkölcsileg nem támogatja. Ez a magatartásunk eredményezte azt, hogy az utóbbi időben Billy Graham könyveit hivatalosan is kiadhatjuk szocialista országokban.

Éppen ezért nagy öröm számunkra, hogy a *Békesség Istennel* és *A Szentlélek* első hivatalos magyar nyelvű kiadása megjelenhetett Budapesten 1985-ben. Elismerésünket kifejeztük ezért annak idején nem csupán az egyházak vezetőinek, hanem *Miklós Imre* államtitkárnak is, az ÁEH elnökének. Azért imádkozunk, hogy ezt a szép kezdeményezést további Billy Graham könyvek hivatalos publikációja kövesse Magyarországon és egyéb szocialista országokban.

Dr. Haraszti Sándor

***Ne félj, mert megváltottalak,
neveden hívtalak téged,
enyém vagy!***

Ézsaiás 43, 1.